

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 141

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 7 iulie 1997

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
109.	— Lege privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social	2-4	
273.	— Decret pentru promulgarea Legii privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social	4	
★			
274.	— Decret privind acordarea gradului de general de brigadă unor colonei din Ministerul de Interne și trecerea acestora în rezervă	5	
275.	— Decret privind trecerea în rezervă a unui general de divizie din Ministerul de Interne	5	
276.	— Decret privind trecerea în rezervă a unui general de brigadă din Serviciul de Telecomunicații Speciale	5-6	
HOTĂRÂRI ALE SENATULUI			
21.	— Hotărâre privind structura serviciilor Senatului	6-9	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 9 din 22 ianuarie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 și ale art. 20 alin. 2 din Legea nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale, ale art. 5 și ale art. 24 din Legea privatizării societăților comerciale nr. 58/1991, ale Legii salarizării nr. 14/1991, ale Legii nr. 52/1991 cu privire la salarizarea personalului din organele puterii judecătorești, precum și ale Legii nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești			
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
321. — Hotărâre pentru autorizarea efectuării unei operațiuni refuzate la viza de control preventiv a Curții de Conturi			
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
1.270. — Ordin al ministrului de stat, ministrul finanțelor, privind încadrarea pe clase de calitate a țigaretelor			
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI			
Circulara nr. 25 din 27 iunie 1997			

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.**CAPITOLUL I****Dispoziții generale**

Art. 1. — Se constituie Consiliul Economic și Social, organism tripartit, autonom, de interes public, în scopul realizării dialogului social dintre Guvern, sindicate și patronat, a climatului de pace socială.

Art. 2. — Consiliul Economic și Social are rol consultativ în stabilirea politicii economice și sociale, precum și în medierea stărilor conflictuale intervenite între partenerii sociali, înainte de a se declanșa procedurile prevăzute în Legea nr. 15/1991 pentru soluționarea conflictelor de muncă.

Art. 3. — (1) Consiliul Economic și Social are personalitate juridică.

(2) Sediul Consiliului Economic și Social este în municipiul București.

Art. 4. — Consiliul Economic și Social se organizează și funcționează potrivit prevederilor prezentei legi, precum și ale regulamentului de organizare și funcționare.

CAPITOLUL II**Atribuțiile Consiliului Economic și Social**

Art. 5. — Consiliul Economic și Social analizează situația economică și socială a țării și face propuneri, în condițiile prevăzute de lege, privind:

- a) restructurarea și dezvoltarea economiei naționale;
- b) privatizarea agenților economici;
- c) relațiile de muncă;
- d) politica salarială;
- e) protecția socială și ocrotirea sănătății;
- f) învățământul și cercetarea.

Art. 6. — Pentru îndeplinirea rolului consultativ în soluționarea problemelor prevăzute la art. 5, Consiliul Economic și Social are următoarele atribuții:

a) formulează, în condițiile prezentei legi, avize la proiecte de hotărâri și ordonanțe ale Guvernului și la proiecte de legi ce urmează a fi prezentate spre adoptare Parlamentului;

b) semnalează Guvernului apariția unor fenomene economice și sociale care impun elaborarea unor noi acte normative;

c) analizează cauzele stărilor conflictuale apărute și face propuneri de rezolvare a acestora în interes național;

d) urmărește îndeplinirea obligațiilor ce decurg din Convenția nr. 144/1976 a Organizației Internaționale a Muncii privitoare la consultările tripartite destinate să promoveze aplicarea normelor internaționale ale muncii.

Art. 7. — (1) Inițiatorii proiectelor de acte normative care privesc domeniile prevăzute la art. 5 vor solicita, pentru acestea, avizul consultativ al Consiliului Economic și Social.

(2) Acest aviz va însoți proiectul de act normativ până la adoptare.

Art. 8. — (1) În îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la art. 7, Consiliul Economic și Social are obligația de a analiza proiectele de acte normative primite și de a transmite avizul său, după cum urmează:

a) în termen de 10 zile calendaristice de la primirea solicitării, în cazul proiectelor de hotărâri și de ordonanțe ale Guvernului sau, după caz, de legi ordinare;

b) în termen de 20 de zile calendaristice de la primirea solicitării, în cazul proiectelor de legi organice.

(2) Depășirea termenelor prevăzute la alin. (1) dă dreptul inițiatorului să transmită proiectele de acte normative

spre adoptare fără avizul Consiliului Economic și Social, cu menționarea acestei situații.

Art. 9. — (1) Consiliul Economic și Social mediază, la cererea partenerilor sociali interesați, stările conflictuale intervenite între aceștia, la nivel de ramură sau la nivel național, care privesc domeniile de activitate prevăzute la art. 5, precum și cele din sectoarele de activitate în care, potrivit Legii nr. 15/1991, este interzisă greva.

(2) Consiliul Economic și Social are obligația de a invita părțile, precum și instituțiile, cu atribuții în soluționarea revendicărilor, și de a stăruii în rezolvarea stării conflictuale, în condițiile prevăzute de lege.

(3) În măsura în care părțile cu atribuții în soluționarea revendicărilor nu ajung la o înțelegere în termen de 30 de zile de la data la care s-au adresat Consiliului Economic și Social, atribuțiile de mediere ale acestuia încetează. În astfel de cazuri, Consiliul Economic și Social are obligația de a comunica părților încetarea atribuțiilor de mediere, precum și punctul său de vedere privind revendicările formulate.

(4) Termenul prevăzut la alin. (3) poate fi prelungit cu acordul părții care a formulat revendicările.

Art. 10. — Pe durata mediilor prevăzute la art. 9, partenerii sociali au obligația de a suspenda măsurile care au generat conflictul și de a se abține de la forme specifice de susținere a revendicărilor.

Art. 11. — Consiliul Economic și Social stabilește relații cu organisme și organizații internaționale din domeniile social și al muncii.

Art. 12. — Consiliul Economic și Social analizează și propune măsuri pentru îmbunătățirea modului de aplicare a acordurilor și convențiilor internaționale la care România este parte, precum și a programelor de asistență inițiate de organismele internaționale de specialitate, din domeniul propriu de activitate.

CAPITOLUL III**Structura Consiliului Economic și Social**

Art. 13. — (1) Consiliul Economic și Social are o structură tripartită și este compus dintr-un număr de 27 de membri, numiți de partenerii sociali, după cum urmează:

- a) 9 membri numiți de Guvern;
- b) 9 membri numiți, de comun acord, de confederațiile sindicale reprezentative la nivel național;
- c) 9 membri numiți, de comun acord, de confederațiile patronale reprezentative la nivel național.

(2) Sunt reprezentative, la nivel național, confederațiile naționale sindicale și patronale care au dobândit această calitate potrivit Legii contractului colectiv de muncă.

Art. 14. — Pot dobândi calitatea de membru al Consiliului Economic și Social persoanele care îndeplinesc următoarele condiții:

- a) au numai cetățenia română și domiciliul în România;
- b) au împlinit vârsta de 30 de ani;
- c) au capacitate de exercițiu;
- d) nu au suferit condamnări pentru infracțiuni de drept comun săvârșite cu intenție.

Art. 15. — Membrii Consiliului Economic și Social sunt numiți pe o perioadă de 4 ani; mandatul membrilor poate fi reînnoit.

Art. 16. — (1) Partenerii sociali vor înainta Consiliului Economic și Social lista membrilor numiți, cu cel puțin 30 de zile înainte de expirarea mandatului membrilor în activitate.

(2) În conformitate cu Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Economic și Social, membrii numiți de partenerii sociali sunt validați individual, după verificarea îndeplinirii de către aceștia a condițiilor prevăzute la art. 14.

(3) Partenerii sociali urmează să numească noi membri în locul celor care nu au fost confirmați.

Art. 17. — (1) Consiliul Economic și Social se consideră legal constituit la data la care toți membrii numiți de partenerii sociali au fost confirmați.

(2) Până la data constituirii unui nou Consiliu Economic și Social, dar nu mai târziu de 3 luni de la încetarea mandatului, consiliul anterior își continuă activitatea.

(3) Organul de conducere abilitat, potrivit regulamentului de organizare și funcționare, cu confirmarea membrilor noului Consiliu Economic și Social, își continuă activitatea până la constituirea noului consiliu.

Art. 18. — (1) Calitatea de membru al Consiliului Economic și Social încetează în următoarele situații:

- a) la expirarea mandatului;
- b) în caz de deces;
- c) în caz de demisie;
- d) în situația în care partenerul social care l-a numit cere revocarea sa;
- e) în cazul în care nu mai îndeplinește una dintre condițiile prevăzute la art. 14 lit. a), c) și d).

(2) Procedura revocării din calitatea de membru al Consiliului Economic și Social se stabilește prin regulamentul de organizare și funcționare.

Art. 19. — În situațiile prevăzute de art. 18, partenerul social va numi un nou membru, numire care va fi transmisă spre confirmare, potrivit art. 16.

Art. 20. — (1) În structura Consiliului Economic și Social sunt organizate comisii de specialitate permanente sau temporare.

(2) Comisiile de specialitate permanente sunt, în principal, următoarele:

- a) Comisia pentru restructurarea și dezvoltarea economiei naționale;
- b) Comisia pentru privatizarea agenților economici;
- c) Comisia pentru relațiile de muncă și pentru mediere;
- d) Comisia pentru politica salarială;
- e) Comisia pentru protecția socială și ocrotirea sănătății;
- f) Comisia pentru învățământ și cercetare;
- g) Comisia pentru relațiile cu organizațiile neguvernamentale și internaționale.

(3) Prin regulamentul de organizare și funcționare pot fi constituite și alte comisii de specialitate permanente sau unele comisii de specialitate temporare pentru soluționarea unor probleme care se ivesc în domeniile specifice de activitate.

Art. 21. — Comisiile de specialitate permanente sau temporare ale Consiliului Economic și Social au o organizare tripartită, numărul membrilor acestora neputând depăși 9 persoane, repartizați în mod egal pentru fiecare partener social.

Art. 22. — (1) Membrii comisiilor de specialitate permanente sau temporare sunt numiți dintre persoanele care au calitatea de membri ai Consiliului Economic și Social.

(2) Pot fi numiți membri ai comisiilor de specialitate permanente sau temporare ale Consiliului Economic și Social și alte persoane decât cele prevăzute la alin. (1). În acest caz, procedura de numire a acestora se stabilește prin regulamentul de organizare și funcționare, respectându-se condițiile prevăzute pentru membrii Consiliului Economic și Social.

CAPITOLUL IV

Organizarea, funcționarea și conducerea Consiliului Economic și Social

Art. 23. — Organele care asigură funcționarea Consiliului Economic și Social sunt următoarele:

- a) plenul;
- b) biroul executiv;
- c) președintele și vicepreședinții;
- d) secretarul general.

Art. 24. — (1) Plenul Consiliului Economic și Social se întrunește lunar în sesiuni ordinare.

(2) Plenul se întrunește și în sesiuni extraordinare, la cererea biroului executiv ori a cel puțin unei treimi din numărul membrilor.

Art. 25. — (1) Dezbaterile în plen se desfășoară în prezența a minimum 15 membri, cu condiția ca fiecare partener social să fie reprezentat de cel puțin 5 persoane.

(2) Lucrările plenului se desfășoară în ședințe publice, în afara cazurilor expres stabilite de biroul executiv.

Art. 26. — (1) Plenul asigură conducerea generală a Consiliului Economic și Social și are următoarele atribuții principale:

- a) alege, la propunerea partenerilor sociali, pe cei 2 vicepreședinți;
- b) dezbate și adoptă regulamentul de organizare și funcționare;
- c) stabilește componența comisiilor de specialitate permanente;
- d) dezbate și aprobă proiectul propriu de buget de venituri și cheltuieli, precum și raportul privind execuția bugetară;
- e) dezbate și adoptă propunerile de hotărâri elaborate de comisiile de specialitate;
- f) dezbate și avizează proiectele de legi organice și programele de interes național întocmite de Guvern;
- g) numește pe secretarul general al Consiliului Economic și Social.

(2) Atribuțiile prevăzute la alin. (1) pot fi completate prin regulamentul de organizare și funcționare.

Art. 27. — (1) În exercitarea atribuțiilor sale, plenul adoptă hotărâri, de regulă, prin consensul partenerilor sociali.

(2) În cazul în care nu se realizează consensul, hotărârile se adoptă prin vot, cu majoritatea de trei pătrimi din numărul membrilor Consiliului Economic și Social.

(3) În cazul în care nu se poate adopta o hotărâre a plenului în condițiile prevăzute la alin. (1) sau (2), se vor transmite punctele de vedere exprimate în plenul Consiliului Economic și Social părții care a sesizat acest organism.

Art. 28. — (1) Biroul executiv al Consiliului Economic și Social este alcătuit din președinte, 2 vicepreședinți și un număr de 6 membri, câte 2 din partea fiecărui partener social.

(2) Biroul executiv al Consiliului Economic și Social asigură conducerea în intervalul dintre ședințele plenului.

(3) Atribuțiile și modul de lucru ale biroului executiv sunt stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Economic și Social.

Art. 29. — (1) Președintele Consiliului Economic și Social este numit de Parlament, pe o perioadă de 4 ani, la propunerea plenului Consiliului Economic și Social, adoptată cu o majoritate de trei pătrimi din numărul total al membrilor.

(2) Revocarea președintelui Consiliului Economic și Social se va face de către Parlament, la propunerea Consiliului Economic și Social.

Art. 30. — Atribuțiile președintelui și vicepreședinților Consiliului Economic și Social se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare.

Art. 31. — Președintele Consiliului Economic și Social reprezintă consiliul în relațiile cu terții, potrivit hotărârilor luate în biroul executiv.

Art. 32. — (1) Comisiile de specialitate sunt structurile Consiliului Economic și Social care analizează problemele specifice domeniilor prevăzute la art. 5 și care propun plenului măsuri de soluționare a acestora.

(2) Comisiile de specialitate sunt conduse de un președinte, numit, prin rotație, de către fiecare partener social.

(3) Președintele comisiei de specialitate stabilește programul de lucru și problemele care urmează a fi dezbătute.

Art. 33. — Procedura de lucru a comisiilor permanente se stabilește prin Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Economic și Social.

Art. 34. — (1) În structura Consiliului Economic și Social funcționează un secretariat tehnic, care este aparatul de lucru de specialitate și tehnico-administrativ.

(2) Secretariatul tehnic al Consiliului Economic și Social este condus de secretarul general, atribuțiile acestuia fiind stabilite prin regulamentul de organizare și funcționare.

(3) Funcția de secretar general este incompatibilă cu funcția de membru în Consiliul Economic și Social.

CAPITOLUL V Alte dispoziții

Art. 35. — (1) Pentru organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social se alocă de la bugetul de stat, prin legile bugetare anuale, fonduri aferente următoarelor categorii de cheltuieli:

a) cheltuielile de întreținere și funcționare și cheltuielile de capital, care se vor stabili anual;

b) salariile pentru un număr minim de 6 angajați ai Secretariatului tehnic al Consiliului Economic și Social, stabilite potrivit nivelurilor prevăzute în Legea nr. 40/1991, republicată, precum și contribuția pentru Fondul asigurărilor sociale de stat și contribuția la Fondul pentru plata ajutorului de șomaj, aferente;

c) indemnizațiile pentru cei 27 de membri ai Consiliului Economic și Social și pentru 12 dintre membrii comisiilor de specialitate care nu au calitatea de membri ai Consiliului Economic și Social.

(2) În anul 1997 se vor alocă sume pentru acoperirea cheltuielilor prevăzute la alineatul precedent din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului.

(3) Alte venituri pot fi constituite din donații și contribuții ale partenerilor sociali, ale altor persoane fizice și juridice, unanim acceptate.

Art. 36. — Structura de personal a Consiliului Economic și Social este următoarea:

a) personalul de specialitate și tehnico-administrativ;

b) experții comisiilor de specialitate.

Art. 37. — (1) Pentru activitatea depusă, membrii Consiliului Economic și Social și ai comisiilor de specialitate permanente și temporare ale acestuia primesc o indemnizație lunară.

(2) În cazul în care membrii Consiliului Economic și Social sau ai comisiilor de specialitate permanente sau

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 17 iunie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA IONESCU-QUINTUS

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 19 iunie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ANDREI IOAN CHILIMAN

București, 2 iulie 1997.
Nr. 109.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 1 iulie 1997.
Nr. 273.

temporare se deplasează în interesul serviciului, în țară sau în străinătate, precum și în alte situații deosebite, aceștia au dreptul și la alte sume de bani, stabilite prin regulamentul de organizare și funcționare, conform dispozițiilor legale.

Art. 38. — Personalul de specialitate și tehnico-administrativ funcționează în cadrul Secretariatului tehnic al Consiliului Economic și Social și se încadrează în condițiile legii.

Art. 39. — (1) Consiliul Economic și Social are dreptul să solicite de la orice persoană juridică, de drept public sau privat, iar aceste persoane au obligația să transmită, cu respectarea normelor legale în vigoare, datele și informațiile necesare îndeplinirii atribuțiilor consiliului.

(2) Păstrarea și folosirea datelor și informațiilor se vor face cu respectarea gradului de confidențialitate precizat de emitent.

CAPITOLUL VI Dispoziții finale

Art. 40. — (1) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Guvernul, organizațiile sindicale de tip confederație și organizațiile patronale reprezentative la nivel național vor numi, prin consens, o comisie de pregătire a organizării Consiliului Economic și Social.

(2) Comisia de pregătire a organizării Consiliului Economic și Social este formată din 9 membri, câte 3 din partea fiecărui partener social.

Art. 41. — Comisia de pregătire a organizării Consiliului Economic și Social are următoarele atribuții:

a) elaborează proiectul Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului Economic și Social;

b) face propuneri pentru numirea în funcție a secretarului general;

c) confirmă în funcție pe membrii Consiliului Economic și Social, numiți de către fiecare partener social;

d) convoacă plenul Consiliului Economic și Social la prima sa ședință.

Art. 42. — Comisia de pregătire a organizării Consiliului Economic și Social își încetează activitatea la prima ședință a plenului consiliului.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind acordarea gradului de general de brigadă unor colonei din Ministerul de Interne și trecerea acestora în rezervă

În temeiul art. 94 lit. b) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 66 alin. 1 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, având în vedere propunerile ministrului de interne,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Art. 1. — Pe data de 15 iulie 1997 se acordă gradul de general de brigadă următorilor:

- colonelului Barbu Constantin Marin;
- colonelului Ghineț Ioan Dumitru;
- colonelului Ichimescu Gheorghe Dumitru;
- colonelului Marincaș Iosif Victor;
- colonelului Matesoi Iosif Adrian;
- colonelului Nedelcu Achim Gheorghe;
- colonelului Pasca Iosif Iosif-Alexandru;
- colonelului Rata Niculae Viorel;
- colonelului Slave Dumitru Constantin.

Art. 2. — Pe aceeași dată se trec în rezervă, prin aplicarea art. 85 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, următorii:

- generalul de brigadă Barbu Constantin Marin;
- generalul de brigadă Ghineț Ioan Dumitru;
- generalul de brigadă Ichimescu Gheorghe Dumitru;
- generalul de brigadă Marincaș Iosif Victor;
- generalul de brigadă Matesoi Iosif Adrian;
- generalul de brigadă Nedelcu Achim Gheorghe;
- generalul de brigadă Pasca Iosif Iosif-Alexandru;
- generalul de brigadă Rata Niculae Viorel;
- generalul de brigadă Slave Dumitru Constantin.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

București, 1 iulie 1997.
Nr. 274.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind trecerea în rezervă a unui general de divizie din Ministerul de Interne

În temeiul art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 43 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, având în vedere propunerea ministrului de interne,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Pe data prezentului decret, generalul de divizie Dobrinoiu Constantin Vasile se trece în rezervă, prin aplicarea art. 85 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

București, 1 iulie 1997.
Nr. 275.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind trecerea în rezervă a unui general de brigadă din Serviciul de Telecomunicații Speciale

În temeiul art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 43 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare,

având în vedere propunerea directorului Serviciului de Telecomunicații Speciale,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Pe data de 1 iulie 1997, generalul de brigadă ing. Tudor Tănase se trece în rezervă, prin aplicarea art. 85 alin. 1 lit. c) din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

București, 1 iulie 1997.
Nr. 276.

HOTĂRĂRI ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENATUL

HOTĂRÂRE privind structura serviciilor Senatului

În temeiul art. 64 din Constituția României, precum și al art. 63 și 180 din Regulamentul Senatului,

Senatul adoptă prezenta *h o t ă r ă r e*.

Art. 1. — În structura serviciilor Senatului funcționează departamente, direcții, servicii, birouri și ateliere.

Art. 2. — Activitatea serviciilor Senatului este condusă de secretarul general. Locțiitorul de drept al secretarului general este secretarul general adjunct.

Art. 3. — (1) Structura organizatorică a serviciilor Senatului este prevăzută în anexele nr. 1, 1 a)—1 f). În cadrul direcțiilor prevăzute în anexele nr. 1 a)—1 f), prin hotărâre a Biroului permanent se pot organiza servicii, birouri, ateliere, după caz.

(2) Centrul de studii parlamentare, informare și documentare se organizează la nivel de departament, condus de un șef de departament.

(3) Secretariatul membrilor Biroului permanent, Secretariatul pentru grupurile parlamentare și Secretariatul cabinete, secretar general și secretar general adjunct sunt integrate în Direcția secretariatului tehnic numai sub aspect administrativ, persoanele care îndeplinesc funcții în cadrul acestora subordonându-se, după caz, membrilor Biroului permanent, conducerii fiecărui grup parlamentar sau secretarului general și, respectiv, secretarului general adjunct.

Art. 4. — Serviciile Senatului își desfășoară activitatea pe baza regulamentului de organizare și funcționare aprobat de Biroul permanent.

Art. 5. — Numărul maxim de posturi pentru fiecare compartiment din structura serviciilor Senatului se stabilește prin statul de funcții, care se aprobă de către Biroul permanent, în condițiile legii.

Art. 6. — (1) Numirea și eliberarea din funcție a personalului din serviciile Senatului se fac prin ordin de către secretarul general, în condițiile legii și ale Regulamentului Senatului.

(2) Numirea și eliberarea din funcție a personalului de la cabinetele membrilor Biroului permanent, a personalului grupurilor parlamentare, precum și a personalului birourilor senatoriale se fac prin ordin, de către secretarul general, la propunerea membrilor Biroului permanent, a conducerii fiecărui grup parlamentar sau a senatorilor din circumscriptiile electorale respective, după caz.

(3) Personalul prevăzut la alin. (2) este încadrat cu contract de muncă pe durată determinată, cu excepția persoanelor încadrate în funcția de șef de cabinet, ale căror contracte de muncă sunt pe durată nedeterminată.

Art. 7. — La aplicarea prevederilor prezentei hotărâri se va proceda la reîncadrarea personalului în funcții și, după caz, în grade și trepte profesionale, precum și pe gradații, ținându-se seama de competența profesională reflectată în rezultatele obținute până la data încadrării și de nivelul de pregătire al fiecăruia.

Art. 8. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data aprobării statului de funcții.

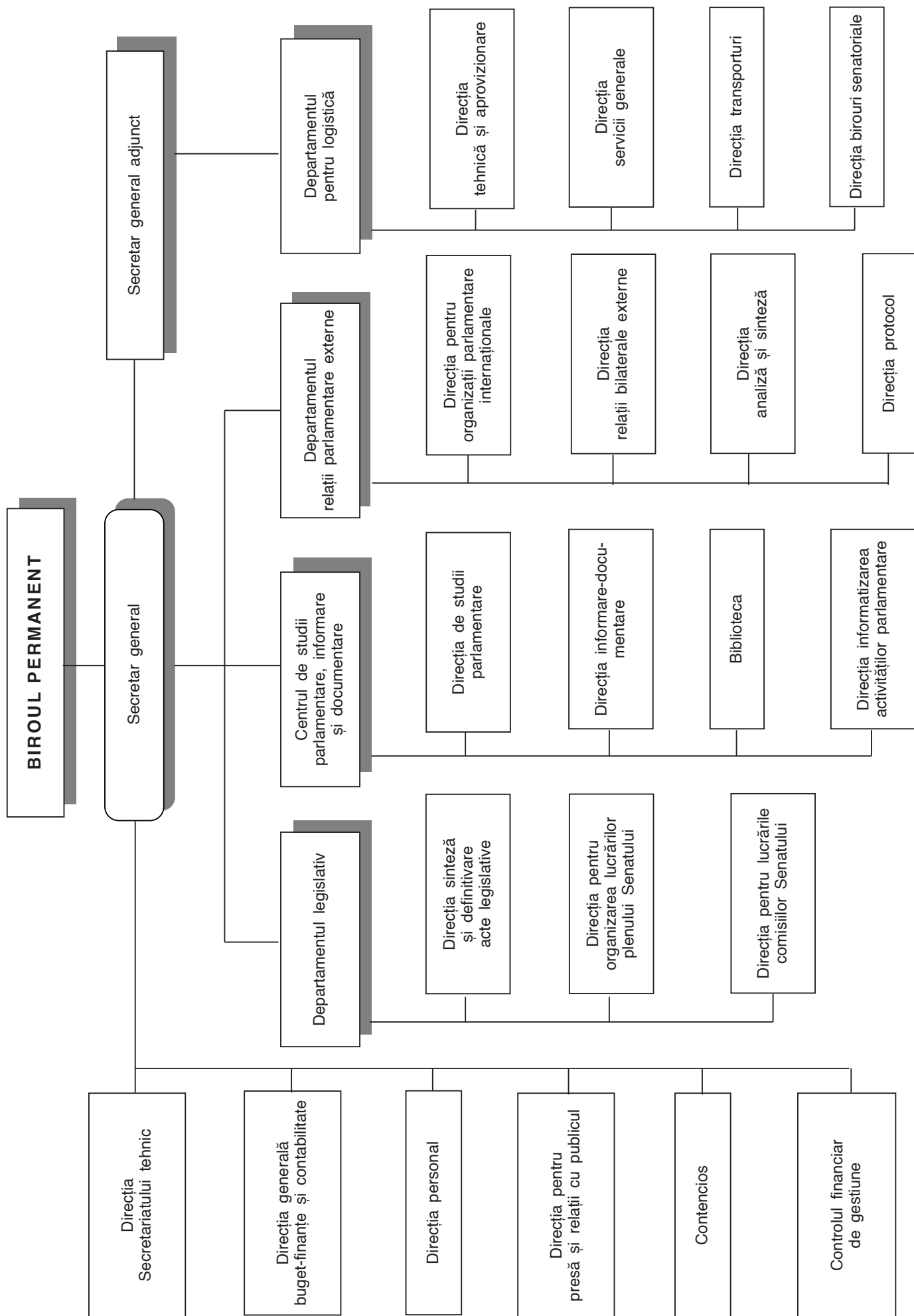
Art. 9. — Hotărârea Senatului nr. 15/1990 privind structura organizatorică a aparatului Senatului, cu modificările ulterioare, precum și prevederile referitoare la structura serviciilor Senatului din Hotărârea Senatului nr. 24/1994 se abrogă.

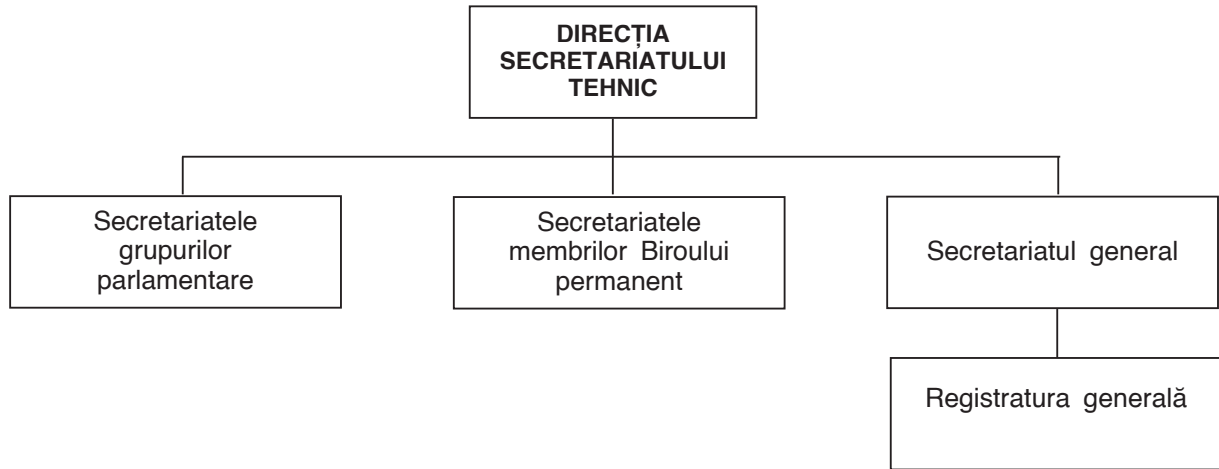
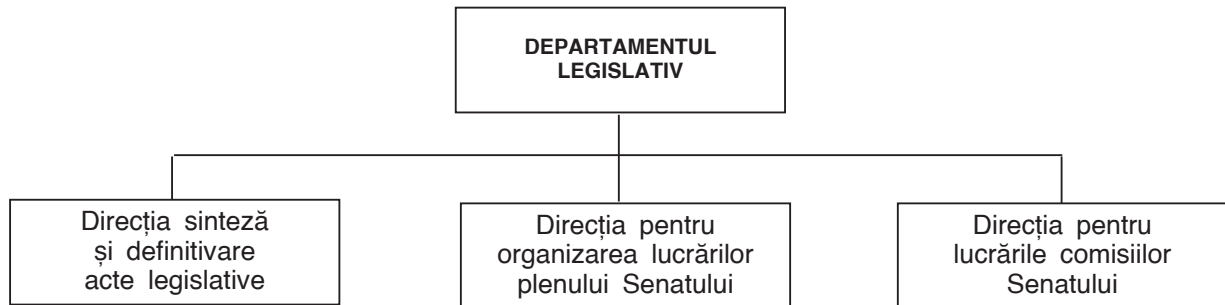
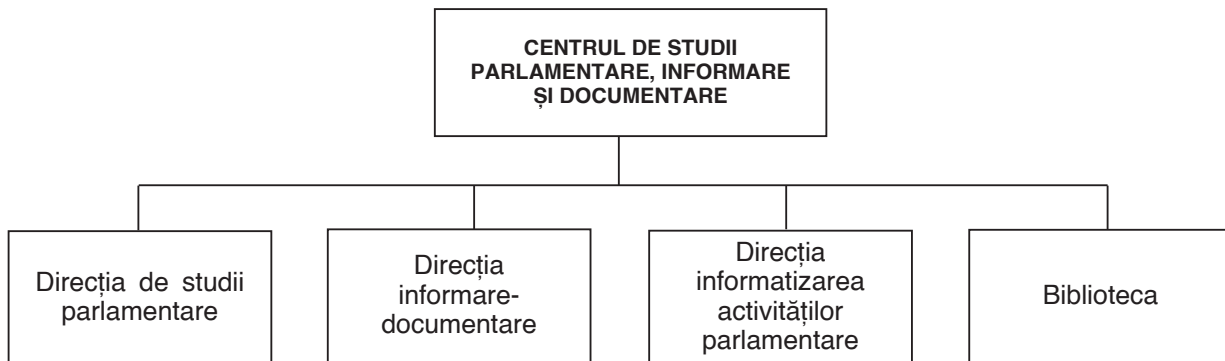
Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 1 iulie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

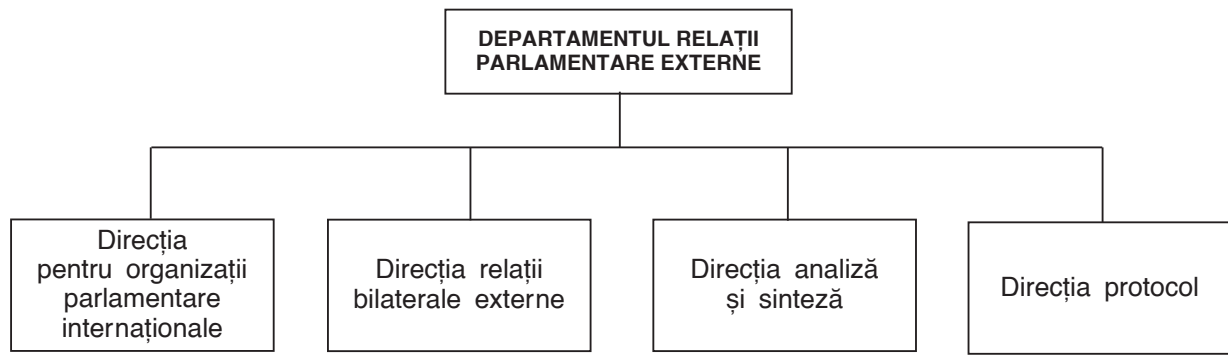
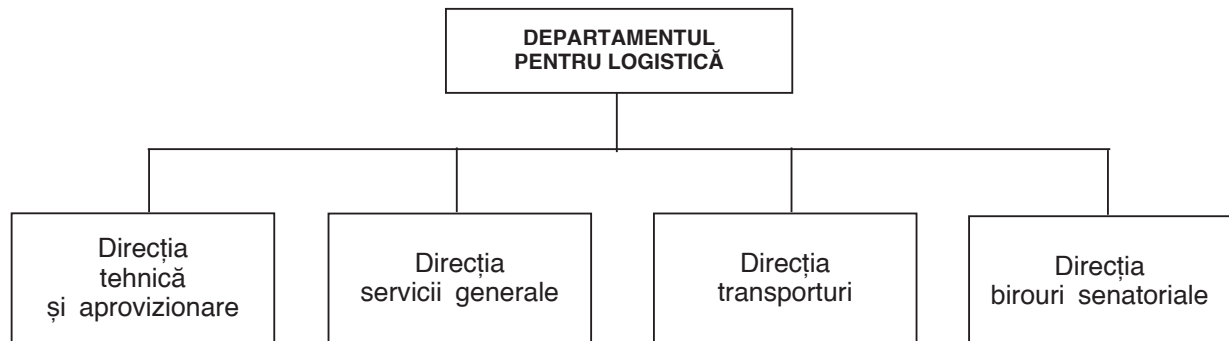
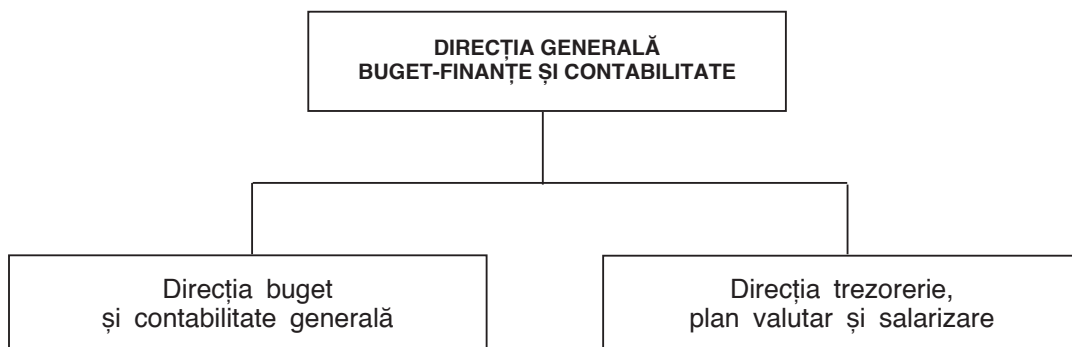
PREȘEDINTELE SENATULUI
PETRE ROMAN

București, 1 iulie 1997.
Nr. 21.

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ A SERVICIILOR SENATULUI

ANEXA Nr. 1a)*ANEXA Nr. 1b)**ANEXA Nr. 1c)*

ANEXA Nr. 1d)*ANEXA Nr. 1e)**ANEXA Nr. 1f)*

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 9*)**

din 22 ianuarie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 și ale art. 20 alin. 2 din Legea nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale, ale art. 5 și ale art. 24 din Legea privatizării societăților comerciale nr. 58/1991, ale Legii salarizării nr. 14/1991, ale Legii nr. 52/1991 cu privire la salarizarea personalului din organele puterii judecătorești, precum și ale Legii nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești

Florin Bucur Vasilescu	— președinte
Nicolae Popa	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 și ale art. 20 alin. 2 din Legea nr. 15/1990, ale art. 5 și ale art. 24 din Legea nr. 58/1991, ale Legii nr. 14/1991, ale Legii nr. 52/1991, precum și ale Legii nr. 50/1996 care modifică Legea nr. 52/1991, invocată de Ghiță Nicolae, reclamant în Dosarul nr. 3.267/1996 al Tribunalului Municipiului București — Secția comercială.

Dezbaterile au avut loc în ședința din 15 ianuarie 1997 și au fost consemnate în încheierea cu aceeași dată.

Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 22 ianuarie 1997, când a adoptat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 octombrie 1996, pronunțată în Dosarul nr. 3.267/1996, Tribunalul Municipiului București — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 și ale art. 20 alin. 2 din Legea nr. 15/1990, ale art. 5 și ale art. 24 din Legea nr. 58/1991, ale Legii nr. 14/1991, precum și ale Legii nr. 52/1991.

În motivarea excepției se arată că dispozițiile art. 5 și ale art. 20 alin. 2 din Legea nr. 15/1990 contravin art. 41 alin. (3) și art. 135 alin. (2) din Constituție, cele ale art. 5 și ale art. 24 din Legea nr. 58/1991 încalcă prevederile constituționale ale art. 41 și art. 135 alin. (2), cele ale Legii nr. 14/1991 sunt raportate la prevederile art. 123 din Constituție, iar neconstituționalitatea dispozițiilor Legii nr. 52/1991, modificată prin Legea nr. 50/1996, nu este susținută.

Exprimându-și opinia în baza art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța de judecată apreciază că „excepțiile sunt nefondate, prin dispozițiile criticate nefiind aduse încălcări Constituției“.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, au fost solicitate punctele de vedere ale celor două Camere ale Parlamentului, precum și pe cel al Guvernului asupra excepției invocate.

În punctul său de vedere, Guvernul arată că din încheierea de sesizare „nu rezultă motivarea excepției de neconstituționalitate“, pe care o consideră nefondată.

Senatul și Camera Deputaților nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, adresele depuse de reclamant la dosar, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile actelor normative atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, al art. 1, 3 și 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția cu care a fost legal sesizată.

Din examinarea dosarului se constată că nu toate dispozițiile atacate sunt incidente în cauză, reclamantul solicitând, prin acțiunea formulată, „anularea operațiunilor de privatizare desfășurate în lunile martie—aprilie sub denumirea «Ofertă publică» și obligarea pârâtului Fondul Proprietății Private IV — Muntenia la respectarea legii, în sensul validării, pentru o singură persoană, a unui singur (unic) carnet cu certificate de proprietate“.

Deoarece, potrivit art. 23 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate poate viza numai acele dispoziții legale de care depinde judecarea cauzei, rezultă că excepția privind dispozițiile Legii nr. 14/1991 și ale Legii nr. 52/1991, modificată prin Legea nr. 50/1996, este irelevantă, urmând ca, prin decizia de față, Curtea Constituțională să se pronunțe numai cu privire la neconstituționalitatea art. 5 și art. 20 alin. 2 din Legea nr. 15/1990, precum și cu privire la art. 5 și art. 24 din Legea nr. 58/1991.

Prin Decizia nr. 37 din 3 aprilie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 141 din 8 iulie 1996, rămasă definitivă prin nerecurare, Curtea Constituțională a constatat că excepția de neconstituționalitate a art. 20 alin. 2 din Legea nr. 15/1990 este

*) A se vedea și Decizia Curții Constituționale nr. 115 din 21 mai 1997, publicată la pag. 12.

nefondată, neexistând vreo încălcare a dispozițiilor constituționale ale art. 41 și ale art. 135. Prevederile ce fac obiectul criticii reglementează două componente distincte ale patrimoniului societăților comerciale: bunuri aflate în proprietate și bunuri dobândite cu alt titlu. Legea fundamentală prevede modalități de dobândire a unor bunuri pe alte căi decât intrarea lor în proprietate și că statul, în condițiile legii, este independent să încredințeze bunuri aflate în proprietate publică pe alte căi decât atribuirea lor în proprietate. Dacă bunul a intrat prin naționalizare în proprietatea societății comerciale în litigiu, problema nu se mai pune, pentru că el face parte din patrimoniul acesteia, în această situație juridică.

Prin urmare, Decizia nr. 37 din 3 aprilie 1996 a Curții Constituționale se referă, în principal, la partea finală a art. 20 alin. 2 din Legea nr. 15/1990 privind bunurile intrate în proprietate publică pe alte căi decât atribuirea lor în proprietate, dar reține și că bunurile aflate în patrimoniul societății comerciale fac parte din proprietatea acesteia.

Art. 135 alin. (3) din Constituție prevede că în proprietatea publică intră numai acele bunuri care aparțin statului sau unităților sale administrativ-teritoriale, ele putând fi date în administrarea regiilor autonome ori instituțiilor publice sau pot fi concesionate sau închiriate.

Per a contrario, celelalte bunuri care sunt în proprietatea societăților comerciale, cum sunt cele la care se referă autorul excepției de neconstituționalitate, constituie proprietatea privată a acestor societăți comerciale și urmează regimul juridic al acestei proprietăți, adică pot fi înstrăinate în condițiile legii. Or, Legea nr. 58/1991 și Legea nr. 55/1995 au stabilit că proprietatea societăților comerciale cu capital de stat poate fi transferată, cu respectarea acestor legi, în proprietatea privată a persoanelor fizice și juridice, prin privatizare. Acest transfer este efectuat cu respectarea dispozițiilor art. 135 din Constituție.

Ca atare, și dispozițiile art. 20 alin. 2 din Legea nr. 15/1990, care stabilesc că bunurile din patrimoniul societăților comerciale constituie proprietatea acestora, sunt constituționale.

Scopul Legii nr. 15/1990 a fost de a institui cadrul juridic al reorganizării unităților economice de stat ca regii

autonome și societăți comerciale. Prevederile sale nu contravin dispozițiilor art. 41 din Constituție, astfel că excepția de neconstituționalitate a art. 20 alin. 2 din lege este neîntemeiată.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Legea nr. 15/1990, se constată că aceste dispoziții se referă la proprietatea bunurilor regiei autonome. Excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor acestui text de lege privește „oferta publică” și anularea operațiunilor de privatizare, de către Fondul Proprietății Private IV — Muntenia, la un număr de 14 societăți comerciale cu capital de stat, supuse privatizării.

Așadar, excepția de neconstituționalitate formulată se referă la proprietatea bunurilor unor societăți comerciale, deci privește tot dispozițiile art. 20 alin. 2 din Legea nr. 15/1990, astfel încât, față de dispozițiile sus-menționate, excepția privind neconstituționalitatea art. 5 din Legea nr. 15/1990 este, de asemenea, neîntemeiată.

Excepția de neconstituționalitate nu este fondată nici pentru art. 5 și art. 24 din Legea privatizării societăților comerciale nr. 58/1991. Cele două dispoziții din Legea nr. 58/1991, a căror neconstituționalitate se invocă, reglementează statutul juridic al Fondurilor Proprietății Private și al Fondului Proprietății de Stat, precum și procentul pe care acestea l-au deținut inițial din capitalul social al societăților comerciale reorganizate conform prevederilor cap. III din Legea nr. 15/1990.

Or, Fondurile Proprietății Private s-au transformat, prin Legea nr. 133 din 28 octombrie 1996, în societăți comerciale de investiții financiare, cu caracter mutual, având ca obiect administrarea și gestionarea acțiunilor la societățile comerciale pentru care s-au emis acțiuni proprii, corespunzător certificatelor de proprietate, cupoanelor nominative de privatizare, subscribe de cetățeni, în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (6) din Legea nr. 55/1995.

Așa fiind, dispozițiile legale menționate privind procesul de privatizare, prin care se înfăptuiesc principiile economiei de piață, consacrate de art. 134 din Constituție, nu sunt neconstituționale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 și ale art. 20 alin. 2 din Legea nr. 15/1990, precum și ale art. 5 și art. 24 din Legea nr. 58/1991, invocată de Ghiță Nicolae în Dosarul nr. 3.267/1996 al Tribunalului Municipiului București — Secția comercială.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 22 ianuarie 1997.

PREȘEDINTE,

conf. univ. dr. Florin Bucur Vasilescu

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 115

din 21 mai 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 și ale art. 20 alin. 2 din Legea nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale, ale art. 5 și 24 din Legea privatizării societăților comerciale nr. 58/1991, ale Legii salarizării nr. 14/1991, ale Legii nr. 52/1991 cu privire la salarizarea personalului din organele puterii judecătorești, precum și ale Legii nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești

Ioan Muraru — președinte
 Costică Bulai — judecător
 Viorel Mihai Ciobanu — judecător
 Lucian Stângu — judecător
 Victor Dan Zlătescu — judecător
 Raul Petrescu — procuror
 Valer-Vasilie Bică — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Ghiță Nicolae împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 9 din 22 ianuarie 1997.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 30 aprilie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților, legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru 7 mai 1997 și apoi, din cauza imposibilității constituirii completului de judecată, pentru 21 mai 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 9 din 22 ianuarie 1997, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 și ale art. 20 alin. 2 din Legea nr. 15/1990, precum și ale art. 5 și ale art. 24 din Legea nr. 58/1991, invocată de Ghiță Nicolae în Dosarul nr. 3.267/1996 al Tribunalului Municipiului București — Secția comercială.

Pentru a ajunge la această soluție, instanța de fond a stabilit, în esență, următoarele:

— excepția de neconstituționalitate privind dispozițiile Legii nr. 14/1991 și ale Legii nr. 52/1991, modificată prin Legea nr. 50/1996, este irelevantă;

— prin Decizia nr. 37 din 3 aprilie 1996, rămasă definitivă prin nerecurare, Curtea a statuat că excepția de neconstituționalitate a art. 20 alin. 2 din Legea nr. 15/1990, la care se referă și dispozițiile art. 5 din aceeași lege, este nefondată, neexistând vreo încălcare a dispozițiilor art. 41 și ale art. 135 din Constituție;

— excepția de neconstituționalitate nu este fondată nici în ceea ce privește art. 5 și art. 24 din Legea privatizării societăților comerciale nr. 58/1991, cele două dispoziții legale privind procesul de privatizare, prin care se înfăptuiesc principiile economiei de piață, fiind în concordanță cu prevederile art. 134 din Constituție.

Împotriva deciziei a declarat recurs autorul excepției, care, în motivarea acestuia, arată următoarele:

— judecarea cauzei s-a făcut cu lipsă de procedură. Potrivit art. 88 pct. 4 din Codul de procedură civilă, citația trebuie să cuprindă, sub sancțiunea nulității, numele, domiciliul și calitatea celui citat. Or, așa cum s-a arătat prin petiția depusă de recurent la 8 ianuarie 1997, citarea celorlalte părți din dosar s-a făcut sub calitatea de pârât, ceea ce nu corespunde calității procesuale reale;

— art. 137 din Codul de procedură civilă impune ca instanța să se pronunțe mai întâi asupra excepțiilor de procedură, ceea ce, în cauză, nu s-a făcut;

— nulitatea procesului în prima instanță, ca urmare a nejudicării cauzei pe fond; judecata s-a făcut în lipsa părților (deși reclamantul solicitase un termen pentru efectuarea procedurii de citare), iar procurorul a pus concluzii numai cu privire la „excepția de inadmisibilitate a excepțiilor de neconstituționalitate invocate”, iar nu pe fond;

— au fost încălcate cerințele procesului echitabil și ale imparțialității instanței, prevăzute în Convenția europeană a drepturilor omului, la care România este parte. Aceasta, deoarece instanța nu a luat în discuție excepția de procedură invocată și nu s-a pronunțat asupra ei. Pe de altă parte, unul dintre judecători era în situația unei duble incompatibilități: a) fusese parlamentar și, ca atare, s-a pronunțat la adoptarea legii criticate în sesizare, astfel încât nu poate fi „propriul său judecător”; b) ca judecător-raportor, și-a exprimat, în raport, părerea explicit cu privire la soluția ce urma să fie pronunțată;

— judecătorul-raportor și-a întemeiat expunerea exclusiv pe punctul de vedere al Guvernului;

— nu este exact că Decizia Curții Constituționale nr. 37 din 3 aprilie 1996 a rămas definitivă prin nerecurare; de fapt a fost vorba despre retragerea recursului de către Ministerul Public;

— instanța a ignorat argumentele reclamantului referitoare la modul de salarizare a magistraților;

— soluția este eronată și pe fond, căci sesizarea de neconstituționalitate nu avea în vedere proprietatea publică, ci proprietatea privată a statului. Or, regiile autonome și societățile comerciale create prin aplicarea Legii nr. 15/1990 nu puteau avea în proprietate, ci numai în administrare, bunuri aparținând statului; aceste bunuri au ieșit din proprietatea statului fără nici o prealabilă și justă despăgubire, în condițiile art. 41 alin. (3) din Constituție. Privatizarea poate fi o cauză de utilitate publică, dar, în acest caz, exproprierea s-a făcut fără ca statul să fi fost despăgubit;

— este greșită opinia instanței în sensul că dispozițiile legale privind salarizarea personalului din sistemul justiției nu sunt incidente în cauză. Atât timp cât judecătorii,

procurorii și personalul instanțelor vor fi salarizați la un nivel cu mult inferior celorlalte puteri ale statului, nu poate exista în realitate nici independența judecătorilor și nici accesul liber la justiție.

Fondul Proprietății de Stat, intimată în dosarul cauzei, prin întâmpinarea la recurs, susține, în esență, că art. 20 alin. 2 din Legea nr. 15/1990 este în concordanță cu dispozițiile art. 41 și ale art. 135 din Constituție și că art. 5 din Legea nr. 15/1990, prin conținutul său, privește art. 20 alin. 2, care este constituțional. De asemenea, în legătură cu dispozițiile art. 5 și ale art. 24 din Legea nr. 58/1991, intimata consideră că sunt în concordanță cu principiile economiei de piață, consacrate de art. 134 din Constituție.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs, întâmpinarea Fondului Proprietății de Stat, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile legale ce fac obiectul excepției de neconstituționalitate, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține:

În ce privește argumentele referitoare la lipsa de procedură, trebuie observat, în primul rând, că recurentul a fost legal citat, astfel încât nu se poate plânga cu privire la modul de citare a altor părți.

De altfel, prin nota depusă la dosar, reclamantul nu a solicitat amânarea cauzei în condițiile art. 156 din Codul de procedură civilă, ci a avut în vedere presupuse vicii de citare a altor părți.

Este, în fine, inexactă afirmația că procurorul nu a pus concluzii pe fond, de vreme ce acesta s-a referit, așa cum rezultă din chiar motivul de recurs, la admisibilitatea excepțiilor de neconstituționalitate invocate. Oricum, reprezentantul Ministerului Public a fost prezent la dezbateri și a pus concluzii; cuprinsul acestor concluzii nu condiționează validitatea deciziei luate de instanță.

Cât privește incompatibilitatea judecătorului care a fost, în trecut, parlamentar, incompatibilitate motivată prin aceea că, în fosta sa calitate, acest magistrat „s-a antepunat inclusiv cu privire la conformitatea textelor legale în raport cu dispozițiile legii fundamentale”, trebuie observat că situația avută în vedere nu are nici o legătură cu cauzele de incompatibilitate și cu reglementarea recuzării prin art. 24 și următoarele din Codul de procedură civilă, iar art. 27

pct. 7, expres invocat în recurs, are în vedere situația în care judecătorul și-a spus părerea cu privire la pricina ce se judecă, așadar o chestiune fără legătură cu fosta calitate de parlamentar.

Referirea la cuprinsul raportului elaborat de judecătorul-raportor nu poate justifica susținerea că acesta „și-a spus părerea” cu privire la pricina ce se judecă. Raportul, ca act oficial, elaborat în conformitate cu prevederile art. 24 din Legea nr. 47/1992, reprezintă rezultatul unei analize făcute de judecătorul-raportor cu privire la elementele cauzei, cuprinzând concluzii provizorii și care nu obligă cu nimic nici instanța și nici pe cel care l-a alcătuit.

În legătură cu critica adusă cuprinsului raportului și faptului că acesta s-a întemeiat pe punctul de vedere al uneia sau al alteia dintre părți, motivul este neîntemeiat, întrucât recursul nu poate avea ca obiect decât decizia Curții.

Cât privește modul în care a rămas definitivă Decizia Curții Constituționale nr. 37 din 3 aprilie 1996, menționată în decizia recurată, este evident că argumentul nu are nici o legătură cu fondul problemelor.

Argumentele referitoare la salarizarea în sistemul justiției au fost respinse în mod întemeiat prin decizia criticată, prin care s-a constatat că acestea nu privesc — astfel cum cere art. 23 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 — dispoziții legale de care depinde judecarea cauzei.

Chestiunile legate de constituționalitatea textelor contestate din Legea nr. 15/1990 și din Legea nr. 58/1991 au fost rezolvate în mod temeinic prin decizia instanței de fond.

Precizările aduse, în plus, prin motivele de recurs, confundă privatizarea cu exproprierea, aplică în mod inadecvat reguli ale exproprierii la regimul bunurilor proprietate de stat și nu țin seama de faptul că, în cazul societăților comerciale create potrivit Legii nr. 15/1990, statul, încetând să fie proprietarul bunurilor transmise în proprietate persoanelor nou-create, nu le atribuia gratuit, ci dobânda calitatea de titular — integral sau numai parțial — al capitalului societăților respective.

Este evident, cât privește exproprierea, că aceasta nu se poate referi la bunuri aflate în proprietatea statului. Având, în cazul lucrărilor de interes național, calitatea de expropriator, statul nu își poate expropria propriile sale bunuri.

În consecință, în temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) și ale art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și ale art. 13 alin. (1) lit. A.c), ale art. 25 și ale art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Ghiță Nicolae împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 9 din 22 ianuarie 1997. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 21 mai 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Valer-Vasile Bică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 84

din 30 aprilie 1997

**privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹, 330² și 310
din Codul de procedură civilă**

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Caracostea Ion împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 110 din 8 octombrie 1996*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 22 aprilie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților, legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru 30 aprilie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 110 din 8 octombrie 1996 Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a art. 330 și a art. 330² alin. 2 din Codul de procedură civilă, a constatat că art. 330¹ din acest cod sunt neconstituționale în măsura în care se aplică hotărârilor pronunțate înainte de 26 iulie 1993, iar excepția referitoare la art. 330² alin. 1 din același cod este lipsită de obiect.

Împotriva acestei decizii a declarat recurs Caracostea Ion, susținând că art. 310, 330¹ și 330² din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, deoarece contravin prevederilor art. 41 și ale art. 135 alin. (1) și (6) din Constituție, precum și principiului constituțional al stabilității raporturilor juridice. Totodată, se susține că procurorul general poate suspenda, pe un termen pe care el îl stabilește, o hotărâre judecătorească irevocabilă, neexistând în această privință nici o limită stabilită printr-un act normativ; procurorul general poate invoca depășirea atribuțiilor puterii judecătorești „fără ca acest termen să fie explicat prin lege“, ceea ce creează confuzii în privința depășirii competenței instanței sau a greșitei aplicări a legii; procurorul general poate ataca o hotărâre irevocabilă oricând, deși depășirea atribuțiilor justiției se poate verifica și constata imediat.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat punctele de vedere ale celor două Camere ale Parlamentului și al Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că recursurile declarate sunt nefondate, deoarece Decizia nr. 110 din 8 octombrie 1996 se întemeiază pe prevederi ale unor decizii definitive ale Curții Constituționale, care, potrivit Constituției și Legii nr. 47/1992, sunt obligatorii.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 310, 330¹ și 330² din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Motivul de recurs privind neconstituționalitatea art. 310 din Codul de procedură civilă, care prevede că „dacă nu se dovedește, la prima zi de înfățișare, că recursul a fost depus peste termen sau dacă această dovadă nu reiese din dosar, el se va socoti făcut în termen“, urmează a fi respins, deoarece invocarea acestui text legal nu este relevantă în cauză. Potrivit art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea hotărăște numai asupra dispozițiilor de care depinde judecarea cauzei, astfel încât, în speță, recurenții nu pot justifica un interes legitim în susținerea neconstituționalității art. 310 din Codul de procedură civilă.

Cât privește susținerile recurenților, potrivit cărora art. 330¹ și 330² din Codul de procedură civilă încalcă art. 41 și 135 din Constituție relative la dreptul de proprietate, trebuie arătat că dispozițiile criticate nu au în vedere dreptul de proprietate, ci îndreptarea, pe calea recursului în anulare, a unor grave erori în pronunțarea unor hotărâri judecătorești, în conformitate cu art. 330 din Codul de procedură civilă. Rezultă că această critică nu este întemeiată și deci nu poate fi reținută.

Motivul de casare referitor la dreptul procurorului general de a suspenda o hotărâre judecătorească este lipsit de obiect și va fi respins ca atare, deoarece Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, s-a pronunțat cu privire la caracterul neconstituțional al acestui drept, reglementat de art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă. Deci respingerea, prin Decizia nr. 110/1996, ca vădit nefondată, a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă s-a făcut pentru faptul că „... o excepție de neconstituționalitate admisă nu mai poate fi reiterată, deoarece, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție și art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, deciziile definitive ale Curții Constituționale sunt obligatorii *erga omnes*“.

Cu referire la motivul de recurs privind nedelimitarea în timp, prin art. 330¹ din Codul de procedură civilă, a dreptului procurorului general de a ataca o hotărâre judecătorească cu recurs în anulare, se constată că aceste dispoziții au fost modificate prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997. În noua redactare, recursul în anulare nu mai poate fi declarat de către procurorul general oricând, ci numai în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă sau de la data rămânării definitive a hotărârii de condamnare. Rezultă că acest motiv de recurs urmează a fi

*) Decizia Curții Constituționale nr. 110 din 8 octombrie 1996 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 6 martie 1997.

admis. În temeiul art. 25 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, ținând seama de noua redactare a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, motivele de neconstituționalitate invocate în susținerea excepției nu mai pot fi reținute și, pe cale de consecință, excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca fiind lipsită de obiect.

Susținerea privind faptul că noțiunea de „depășirea atribuțiilor puterii judecătorești” nu ar fi explicată prin lege nu are relevanță în contenciosul constituțional, ea fiind strict de domeniul aplicării dreptului în activitatea instanțelor judecătorești și deci nu poate fi reținută.

În consecință, în temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) și ale art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și ale art. 13 alin. (1) lit. A.c), ale art. 25 și ale art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Admite recursul declarat de Caracostea Ion privind art. 330¹ din Codul de procedură civilă și modifică Decizia Curții Constituționale nr. 110 din 8 octombrie 1996, în sensul că respinge excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă ca fiind lipsită de obiect.

2. Respinge recursul declarat de Caracostea Ion privind dispozițiile art. 330² și ale art. 310 din Codul de procedură civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 30 aprilie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru autorizarea efectuării unei operațiuni
refuzate la viza de control preventiv a Curții de Conturi**

În temeiul art. 25 din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi,

Guvernul României hotărăște:

Articol unic. — Se autorizează Ministerul Transporturilor să efectueze operațiunea privind deschiderea de credite bugetare nr. 24/972 din 15 aprilie 1997, reprezentând diferența solicitată de Regia Autonomă „Administrația Națională a Drumurilor din România”, în sumă de 44.151.636.090 lei, pentru plata antreprenorilor de construcții ca urmare a aplicării formulei revizuite de ajustare a prețurilor, operațiune refuzată la viză de către Secția de control preventiv a Curții de Conturi prin Decizia nr. 63 din 7 mai 1997.

p. PRIM-MINISTRU
ULM SPINEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul transporturilor,
Adrian Gheorghe Marinescu,
secretar de stat
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ciumara

București, 24 iunie 1997.
Nr. 321.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN privind încadrarea pe clase de calitate a țigaretelor

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
în baza prevederilor anexei nr. 1 la Legea nr. 42/1993 privind accizele la produsele din import și din țară, precum și impozitul la țigăiul din producția internă și gazele naturale, republicată, cu modificările ulterioare, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 449/1994 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, republicată,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Criteriile de calitate pentru produsele prevăzute la pozițiile 9—11 din anexa nr. 1 la Legea nr. 42/1993, republicată, cu modificările ulterioare, sunt prezente la pozițiile 9—11 din anexa nr. 1 la Legea nr. 42/1993, republicată, cu modificările ulterioare, sunt prezente în tabelul alăturat:

Denumirea produsului	Valoarea accizei — ECU/1.000 țigaretete —	Criteriile de calitate: proveniența și lungimea țigaretetei
Țigaretete de calitate superioară	12	Toate mărcile care se importă, indiferent de lungime
Țigaretete de calitate medie	4	Toate mărcile care se fabrică în țară, cu lungimea ≥ 81 mm
Țigaretete de calitate inferioară	1	Toate mărcile care se fabrică în țară, cu lungimea de < 81 mm

Art. 2. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării lui în Monitorul Oficial al României. publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 13 mai 1997, își încetează aplicabilitatea.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului de stat, ministrul finanțelor, nr. 919/1997, Art. 4. — Direcția generală a impozitelor indirecte și Direcția generală a vămirilor vor lua măsuri pentru aducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ciurara

București, 4 iulie 1997.
Nr. 1.270.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARA Nr. 25 din 27 iunie 1997

Având în vedere evoluțiile macroeconomice și monetare recente, Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României hotărăște următoarele:

- Începând cu data de 1 iulie 1997, rata rezervelor obligatorii pentru depozitele în lei se stabilește la nivelul de 10%. — 15% pe an, pentru rezervele constituite în lei;
— 1,5% pe an, pentru rezervele constituite în valută.
- Începând cu data de 1 iulie 1997, ratele dobânzilor bonificate pentru rezervele obligatorii se stabilesc la: 3. Ratele rezervelor obligatorii pentru depozitele în valută, precum și ratele dobânzilor penalizatoare pentru neîndeplinirea rezervelor obligatorii rămân neschimbate.

PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE AL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,
MUGUR ISĂRESCU,
GUVERNATOR

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2—4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.